

dog forbehold overfor indførelsen af energiafgift af brændstof til færger og fly. EU-kommissionen mente, at dette ville være i strid med art. 8 i mineraloliedirektivet, hvorefter færger og fly skal fritages for mineralolieafgift. Efter EU-kommissionens opfattelse er indførelse af CO₂-afgift af raffinaderiernes forbrug af mineralolier i strid med art. 4 i direktiv 92/81/EØF af 12. oktober 1992. Sådanne tvivlsspørgsmål afgøres i sidste ende af EF-domstolen. På baggrund af EU-kommissionens melding vurderes det imidlertid, at der er en nærliggende risiko for, at Danmark taber en eventuel retssag ved EF-domstolen.

Det foreslås derfor, at raffinaderiernes forbrug af mineralolie i fremstillingsprocessen fritages for CO₂-afgift. Dette er i klar overensstemmelse med mineraloliedirektivet.

Videre foreslås det, at CO₂-afgiften og svovlafgift, opkrævet af raffinaderiernes forbrug af mineralolieprodukter i fremstillingsprocessen fra 1. januar 1996 til denne lovs ikrafttræden, tilbagebetales til raffinaderierne.

Den nuværende svovlafgift har karakter af emissionsafgift, der er pålagt udledningen af svovl til luften eller svovlindholdet i brændslerne. Svovlafgiften vurderes ikke at være omfattet af EU's mineraloliedirektiv. Svovlafgiften bidrager imidlertid i dag til overholdelse af EU's minimumssatser for fuelolie, idet svovlafgiften kan modregnes i CO₂-afgiften af fuelolie. Dette indebærer en lempelse af afgiften for forbrugere af fuelolie, som typisk er energiintensive virksomheder.

På mødet den 2. juli 1996 gav EU-kommissionen udtryk for, at grønne afgifter, som bidrager til at overholde EU's minimumsafgifter, også bør overholde de gældende direktivbestemmelser. Dette indebærer, at raffinaderierne, såfremt svovlafgiften og CO₂-afgiften af fuelolie er koblet sammen, skal fritages for svovlafgiften i samme omfang som CO₂-afgiften.

Imidlertid mener regeringen, at afgiften på raffinaderiernes udledning af svovl bør opretholdes, således at incitamentet til nedbringning af udledning af svovl bibeholdes for raffinaderierne i lighed med andre erhverv i Danmark. Hvis raffinaderiernes udledning af svovl forsat skal være pålagt afgift, må koblingen imellem svovlafgiften og CO₂-afgiften for fuelolie opheves.

Som det fremgår af bemærkningerne blev der ikke i 1996 indsat en undtagelsesbestemmelse for raffinaderierne i svovlafgiftsloven, idet svovlafgiften blev anset for at være en emissionsafgift. Afgiften var pålagt svovlindholdet i de pågældende produkter og ikke selve energiproduktet og var efter dansk opfattelse derfor ikke omfattet af mineraloliedirektivet. Begrun-

delsen herfor var bl.a., at svovludledningen kan begrænses og den tilbageholdte svovl kan samles, køres væk og deponeres eller genanvendes. Der ansås således at være en nær sammenhæng mellem udledning og afgiftsbetaling.

Den 10. juni 1999 afsagde EF-domstolen dom i sagen C-346/97 »Braathens Sverige AB v. Riksskatteverket«. Sagen omhandlede en national miljøafgift på erhvervsmæssig indenrigsluftfart, der blev beregnet på grundlag af brændstofforbrug og emission af kulbrinter og kvælstofilte. Tvisten i sagen var kort, hvorvidt den pågældende afgift var omfattet af en afgiftsfritagelse i dagældende mineraloliedirektiv (Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier) eller om afgiften, som hævdede af den svenske regering, var en miljøafgift, der ikke direkte skulle svares af brændstofforbruget, men af de forurenende emissioner.

EF-domstolen fandt, at afgiften var omfattet af mineraloliedirektivet, og i strid med den pågældende undtagelsesbestemmelse. Domstolen lagde vægt på, at der bestod en umiddelbar og uadskillelig sammenhæng imellem forbrug af energiproduktet og de forurenende stoffer. Dernæst at bestemmelserne i det dagældende mineraloliedirektiv, der fritager for den harmoniserede punktafgift, vil miste deres effektive virkning, hvis man tillader medlemsstaterne at pålægge energiprodukterne anden indirekte beskatning.

Efter Braathens-dommen blev der rejst tvivl om, hvorvidt svovlafgiften var omfattet af mineraloliedirektivet, nu Energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet), og i så fald, hvorvidt afgiften var i uoverensstemmelse med direktiverne, idet svovlafgiftslovens bestemmelser medfører, at registreringspligtige virksomheder altid skal medtage eget forbrug i opgørelsen af afgiften.

På baggrund af dommen har Skatteministeriet rettet henvendelse til EU-kommissionen med henblik på at få afklaret disse tvivlsspørgsmål. Der har i den forbindelse været afholdt et møde mellem embedsmænd fra Danmark og EU-kommissionen. Kommissionens opfattelse har ved disse lejligheder været, at der består en umiddelbar og uadskillelig sammenhæng mellem forbruget af energiproduktet i et raffinaderi og svovlafgiften, selvom afgiften beregnes i forhold til den udledte svovldioxid. Kommissionen har således ikke fundet, at svovlafgiften er i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet.